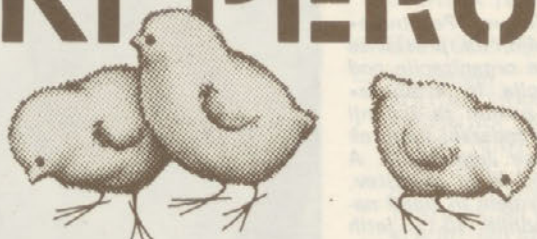

PTUJSKI PERUTNINAR

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINE PTUJ

/LETO IX./ŠT. 7-8/AVGUST 1985

Na pragu novega desetletja

Ob jubilejih, drugih praznikih in pomembnih delovnih zmagah se radi s ponosom oziramo na prehojeno pot uspešnega razvoja delovne organizacije. Spomnimo se, kako številne težave so nas pri tem ovirale. Da so bili časi, ko skoraj ni bilo izhoda, pa vendar smo probleme razrešili in se naprej razvijali.

Prav je, da ne pozabimo preteklosti svojega kolektiva, vendar je pomembnejše, da se zlasti v tem ekonomsko nestabilnem času, ozremo v prihodnost. Čeprav danes perspektiva ni rožnata moramo optimistično gledati na nadaljnji razvoj in vložiti vse napore za nadaljnji razvoj delovne organizacije, za kar nam je nakazal usmeritev predsednik KPO Alojz Gojčič v uvodnem govoru na osrednji proslavi ob naših jubilejih, rekoč:

»Ker govorništvo danes ni posebej popularno, vedno bolj bomo morali spoštovati delo in človekove sposobnosti, da prebrodimo trenutne gospodarske težave, mi ne zamerite, ker se ne bom oziral v preteklih 80 let dela in tradicije perutninarstva na tem področju. Želim le bežno osvetliti napore in uspehe našega preteklega mandata in skromno pogledati v naslednjo srednjeročno obdobje:

Splošne gospodarske razmere v začetku 80. let, zlasti pa lastno zagotavljanje deviz, nas je v Perutnini pripeljalo do pospešenega razmišljanja ali nadaljevati z manj intenzivno vzrejo ali vedno bolj prehajati na visoko intenzivno proizvodnjo piščančjega mesa. Rezultati zadnjih dveh let potrjujejo pravilnost naše odločitve, saj v 44. dneh spita mo piščanca težkega 1.72 kg, da bi za 1 kg prirasta mesa pokrili 2,10 kg krme. Spustiti se na konverzijo izpod 2 kg, je naš cilj prihodnjega leta. Že danes pa to dosega preko 10 % kooperantov!

Na področju investicij tudi danes ne smemo prezreti moderno koncipiranega, tehnično dognanega, lokacijsko dobro izbranega reprodukcijskega centra. Ob sposobnem strokovnem kadru se tudi na področju proizvodnje valilnih jajc nadejamo novih uspehov, saj letos kanimo proizvesti 850 tisoč dan starih staršev in 29 milijonov dan starih brojlerjev.

Slavnostni govornik na osrednji proslavi jubilejev je bil Janez Zemljarič, podpredsednik ZIS

Z matičnim materialom bomo v celoti zadovoljili lastne potrebe po jarkicah in petelinčkih, resno konkurirali ostalim jugoslovanskim reprocentrom, pa se odločno skupaj z Hubbard-om prebijali na svetovni trg.

Izvoz je velik uspeh našega kolektiva, lani smo izvozili preko 11 tisoč ton perutninskega mesa in iztržili 11,5 milijonov \$ deviznega dohodka. Resni in spoštovani prodajalci smo danes na sovjetskem, italijanskem, nemškem in avstrijskem trgu.

Tu med sosedi bomo boj za tržišče nadaljevali, ne le s svežim in zmrznjenim mesom, ampak zlasti s kosanim piščancem ter izdelki iz piščančjega mesa.

V hiši proizvedemo preko 110 tisoč ton krme, da bi proizvodnja hrane tekla nemoteno, smo v preteklem obdobju podpisali vrsto dogovorov — sporazumov s proizvajalci surovin. Vlagali smo v zemljo, silose, kmetijsko mehanizacijo in sodelujemo s finančnimi sredstvi pri spremljanju proizvodnje. Na ta način smo si

dolgoročno zagotovili surovino, zlasti koruzo.

Ne poznamo pa le odliva sredstev k našim poslovnim partnerjem, ampak so večje trgovske hiše vlagale tudi v našo proizvodnjo, da bi se oskrbele s perutninskim mesom.

Več truda, kot smo imeli uspeha, smo zadnja leta vlagali v sistem nagrajevanja po delu. No, končno so prvi pravilniki o nagrajevanju po delu dobili zeleno luč na delavskih svetih temeljnih organizacij združenega dela. Domišljati

(Nadaljevanje na 2. strani)

Na pragu novega desetletja

(Nadaljevanje s 1. strani)

jih je treba, dograjevati, pa več prizadevnosti in hotenja po napredku na tem področju je potrebno pokazati, tako med vodilnimi in vodstvenimi delavci, kot člani družbenopolitičnih organizacij — pa nam uspeh tudi ne bo izostal.

Perutnina v prihodnje ne sme po poti lastne preteklosti, lahko bi nas pripeljalo v krizo. Razmere s surovinami doma in v svetu se in se bodo še zaostrovale. Prvi polčas uspešnega razvoja je potrebno izkoristiti za še uspešnejši drugi polčas. Sedanji obseg letno proizvedenega perutninskega mesa preko 36 tisoč ton je potrebno v vse večji meri smatrati le za surovino in ne končni izdelek. Logično pa je, da bomo tudi v bodoče v glavnem prodajali svežega in zmrznjenega piščanca, zavedajoč se smeje in jasne preusmeritve na kosanje piščanca in še hitrejšo proizvodnjo mesnih piščančjih izdelkov.

Zato pa moramo v naslednjih letih posodobiti klavnico in tehnično opremiti predelavo za nove proizvodne podvige.

Naša tradicija je lahko le v funkciji nove kvalitete!

Čestitam k jubileju:

40 let svobode

35 let samoupravljanja

80 let tradicije in kvalitete

2.000 članskemu kolektivu naših delavcev in kooperantov Perutnine Ptuj!«

Čestitkam kolektivu ob jubilejih so se pridružili številni ugledni gostje iz domovine in tujine. Med njimi podpredsednik ZIS Janez Zemljarič, ki je bil na našem slavlju osrednji govornik, predsednik predsedstva SR Slovenije France Popit, Cristijan Heinrich — Hubbard Belgija, Raymond Hendrickx — Peterson Belgija, Gerard Cleijne — STORK Holandija, predstavniki številnih velikih in malih hiš poslovnih partnerjev z vse Jugoslavije, perutninarji Slovenije, predstavniki političnih in gospodarskih organizacij občine in mnogi drugi, katerim so prizadevanja kolektiva Perutnine za uspešno gospodarjenje znana.

Da je Perutnina Ptuj znana v Jugoslaviji in izven nje je lepo izzvenelo iz govora Janeza Zemljariča, ki je med drugim poudaril:

Spoštovane tovarišice in tovariši!

Delavke in delavci »Perutnine« ste z odločitvijo, da proslavite 80 letnico vaše organizacije pod geslom »tradicija in kvaliteta« pokazali velik posluš za sedanji družbeni in gospodarski trenutek Slovenije in vse Jugoslavije. A o tem ne govori le ta odločitev. S celotnim razvojem in zlasti napredkom v zadnjih 10-15. letih pri povečevanju proizvodnje in predelave, njenem uspešnem združevanju, navezovanju na skupno jugoslovansko tržišče in usmerjanju njenega znatnega dela v izvoz, je »Perutnina« postala eden naših pomembnejših dejavnikov sodobne kmetijske proizvodnje.

Prav tudi delate, ko se ne zadovoljujete z doseženim. V sedanjem gospodarskem položaju v svetu in pri nas se nam bo vsaka samozadostnost in lagodnost hudo maščevala. Zato vztrajajte pri vaših smelih razvojnih načrtih za povečevanje proizvodnje, njeno še sodobnejšo predelavo in njenem nadaljnjem, še občutno večjem izvozu.

Kakovostna obeležja »Perutnine«, njena nenehna gospodarska rast in trdnost, sodobna proizvodna organiziranost in široka tržna usmeritev, tudi na zunanja tržišča, so nam danes mnogo bolj kot kdajkoli doslej potrebna v vsem kmetijstvu in celotnem gospodarstvu. Prehajamo namreč v najodločilnejšo fazo izvajanja dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije. Vstopamo v obdobje, ko bo treba dosledneje in mnogo bolj z dejanji kot z besedami izvajati stabilizacijski in antiinflacijski program: ko so nam nujno potrebni mnogo boljši rezultati v proizvodnji in izvozu kot so sedanjí; ko bo treba do kraja sprejeti in delati po kriterijih gospodarjenja in trženja ki veljajo v gospodarsko razvitejšem svetu...

V nadaljevanju je govoril o družbenoekonomski situaciji, v Jugoslaviji, o tem, da imamo veliko možnosti za razširitev kmetijsko-živilske proizvodnje, o gospodarsko neutemeljeni rasti cen, o trdoživosti mnogih gospodarskih subjektov, ki se zapirajo v ozke interese in tako slabijo in trgajo reprodukcijske vezi. Opozoril je še na povezovanje razvitih gospodarstev ter na nujnost krepitve izvoza.

Takole je končal svoj bogati govor.

Precej težje delo kot pri oživiljanju proizvodnje bo pri povečevanju izvoza. Smo še vedno močno pod načrtovano ravni. Vzroki so različni, objektivni in subjektivni. Prenehati moramo tudi razmišljati o takih gospodarsko politično nesmiselnih vprašanjih kot je na primer ali izvažati ali ne. To moramo ne samo zaradi vračanja dolgov, ampak v veliki meri še bolj zato, da zagotovimo nadaljnjo gospodarsko rast, tehnološki razvoj in večje vključevanje na mednarodno tržišče. Brez tega ne bo mogla naprej nobena naprednejša država. Zato je danes kaj jalovo modrovanje in negodovanje, da izvažamo pod ceno, da nas zunaj izkoriščajo, da z izvozom samo izgubljam. Na-

Dobitniki zlate plakete PP: France Popit, Janez Zemljarič in Jakob Butolen

mesto tega raje storimo vse kar zmoremo z našim znanjem in možnostmi, da v vsaki organizaciji združenega dela zmanjšamo proizvodne stroške, zboljšamo kakovost izdelkov, zmanjšamo uvozno odvisnost in v vsej družbi odstranimo anomalije, ki nas ovirajo, da ne moremo v večjem obsegu in dohodkovno učinkoviteje prodirati na zunanja blagovna in investicijska tržišča.

Med spoprijemanjem s številnimi neposrednimi nalogami te dni v skladu s stabilizacijskim programom začnemo široko razpravo o dopolnitvah našega gospodarskega in političnega si-

stema. Razumljivo je, da tovrstni predlogi vzbujajo veliko zanimanje vseh naših delovnih ljudi in občanov in vseh njihovih organizacij. Tudi ne smemo biti presenečeni, če so in bodo odzivi na predlagane rešitve različni. Spričo razvojnih in strukturalnih posebnosti neenakih stopenj razvitosti in različnih interesov je to normalno in razumljivo. Zato je toliko pomembneje, da so predlogi izhajali od temeljev naše družbenoekonomske in politične ureditve in stabilizacijskega programa kar najbolj popolno izražajo njihovo vsebino, da njih in druge pobude obravnavamo, kar

Jurij Souček med nastopom

se da argumentirano in strpno ter s polno odgovornostjo vseh za svoj in skupen jugoslovanski razvoj.

Poleg priprav gospodarsko-sistemskih sprememb so stekle razprave tudi o srednjeročnih razvojnih načrtih. To delo je tokrat še posebno pomembno. V srednjeročnih načrtih moramo do kraja konkretizirati dolgoročni program gospodarske stabilizacije. Novi načrti nas morajo popeljati doma v novo kvaliteto in strukturo gospodarstva, stran od avtarkičnega razvoja, samozadostnega usmerjanja na domači trg, v sanacijo in odpravljanje nakopičenih finančnih in drugih deficitov in neskladij, stran od inflatornega načina razmišljanja, gospodarjenja in življenja itd., navzven pa v širše vključevanje v svet s kvaliteto, prodornostjo, boljšo organiziranostjo, z novimi izdelki in storitvami in v zmanjšanje naših dolgov in težav.

Tovariši in tovarišice!

Pred vsemi nami je, kot vidite, trdo in odgovorno delo v tekočem gospodarjenju, graditvi gospodarskega sistema in načrtovanju. V njem so in nam bodo, ponavljam uvodno misel, potrebni še mnogi tako podjetni, tehnološko napredni in tržno usmerjeni kolektivi kot so delavci Perutnine v Ptuj.

Najbrž je to najlepše priznanje, kar si ga v kolektivu lahko želimo. Seveda pa je takšno priznanje tudi velika obveznost za še prizadevnejše delo in gospodarjenje v novem desetletju.

K slavnostnemu vzdušju se svečanosti je pripomogel še skrbno izbran kulturni program, med katerim je poleg moškega komornega zbora Ptuj, tisočero množico izredno navdušil gledališki igralec Jurij Souček s svojim zanimivim nastopom. Med sporedom sta predsednik delavskega sveta DO Jože Reisman in predsednik KPO Alojz Gojčič podelila, na predlog samoupravnih organov, zlate plakete Perutnine Ptuj Francetu Popitu, Janezu Zemljariču in Jakobu Butolenu, dodeljeno je bilo še Francu Kacu — direktorju TOZD Perutninske farme, ki pa je bil takrat nujno zadržan. Poleg najvišjih priznanj sta podelila še nagrade najuspešnejšim delavcem v mi-

nulem letu (predstavljeni so bili v prejšnji številki Perutninarja) in priznanja za uspešno sodelovanje številnim poslovnim partnerjem širom po Jugoslaviji pa tudi izven nje.

Priznanje delovne organizacije so zaslužili še številni delavci, saj bi brez njihovega prizadevnega dela in aktivnosti v samoupravi in družbeno-političnih organizacijah, skupaj z drugimi delavci, ne dosegli razvoja in uspešnosti delovne organizacije, kakršno beležimo. Priznanja bodo prejeli na občnih zborih OO sindikata, tokrat pa objavljamo seznam dobitnikov priznanj.

IZ TOZD TOVARNA KRMIL

CAFUTA ALBIN
ČEH LOVRO
VALENTAN FRANC
ŽNIDER JOŽE

IZ TOZD PERUTNINSKE FARME

BLAŽEK MARIJA
BRAČIČ ALOJZ
BURJAN ERNEST
FIRBAS BRANKO
GOJKOŠEK JOŽICA
GORIŠEK MAGDA
KISELAK IDA

LAMBERGER (MEDVED)
JOŽICA
MALINGER LOJZKA
MEDVED ANTON
SVENSEK IVAN

IZ TOK KOOPERACIJA HAJDINA

— kooperanti
BOLCAR FRANC
BRODNJAK JANEZ
DOBAJ IVAN
DRUZOVIČ JANEZ
HELBL ANTON
JUSTINEK SILVO
KOVAČ MILAN
MLAKAR FRANC
SAGADIN PAVEL
ZAMPA FRANC
— iz vrst delovne skupnosti
KRUMPAK MARIJA
REISMAN JOŽE
SAFRANKO ANTON

IZ TOZD MESNA INDUSTRIJA

CVILAK IVAN
KOKOL - LESJAK MARJANA
KOKOL VLADO
KOLARIČ JOŽICA
KOROTAJ ANICA
LETONJA MARIJA
KMETEC DRAGICA
PRINCL ANICA
REPEC RUDI
ROŠKAR FRANC
SUŽNIK DARINKA
SPRAH MARIJA
TEŽAK MILAN
VAUPOTIČ JOŽE
VIDOVIČ MARIJA I.
VRBNJAK MAJDA
ZAJŠEK KRISTINA
ZEMLJAK ZVONKO
ŽIVIČ TEREZIJA

IZ TOZD TRANSSEVIS

ČUŠ FRANC
KOLARIČ ANTON
KRAJNC IVAN
OSTROŠKO FRANC
PRAH JOŽICA
ŠIROVNIK ROZIKA
VIDOVIČ MIRKO

IZ TOZD COMMERCE

GAJSER JANEZ
JAUK MARIJA
KRMPOTIČ MILJANA
NIKOLIČ BOŽO

REBERNAK MARIJA
SIMIČ ACO
SLANA RUDOLF
TKALČEVIČ IVO
ZNIDARSIČ JANEZ

IZ DELOVNE SKUPNOSTI SKUPNIH SLUŽB

ILOVŠEK JOŽE
KANCLER KATARINA
POLANEC FELIKS
ZELENKO FRANCKA

IZ TOZD PTUJSKA TISKARNA

KLEMENČIČ JOŽE
OSTERC MARIJA
MUZEK BOGDAN

14. dan perutninarjev

Skupaj z osrednjo prireditvijo ob pomembnih jubilejih smo praznovali tudi naš tradicionalni tokrat že 14. dan perutninarjev. Za prehod iz slavnostnega v zabavni del prireditve je poskrbel humorist Tone Fornezzi - TOF, ki je s svežim in pikrim humorjem razgibal množico (škoda le, da ga mnogi prisotni niso mogli slišati). Še bolj škoda, da tisti, ki

(Nadaljevanje na 4. strani)

Farma Breg dobiva pravo podobo

V praznični številki Perutninarja novembra lani smo predstavili prizadevni kolektiv farme brojlerjev Breg — naše najstarejše farme. Spomnimo se, da so delavke takrat izrazile največjo željo: »Najbolj si želimo, da bi čimprej obnovili farmo, saj bi potem lahko normalno delale.«

Res so bili posamezni objekti takrat v takem stanju, da je bila reja v njih neustrezna. Zato se je v letošnjem polletju pristopilo k obnovi desetih objektov. Obnove so sicer potrebni vsi zaradi starosti (prek dvajset let obratovanja) in pomanjkanja izolacij, vendar trenutno ni na razpolago dovolj sredstev. Obnovljeni so bili tisti objekti, ki so bili v najslabšem stanju.

V razgovoru o obnovi je bil vodja farme Milivoj Cimerman kratek, kot je po navadi. »Rekonstrukcijo smo opravili na 6 objektih s talno površino 950 m² in 4 objektih s 700 m² talne površine. Glede na razpoložljiva sredstva smo delno obnovili ostrežje, vgradili ustrezno izolacijo in zamenjali ventilacijo. Obstoječa je namreč zmogla prečpati le tretjino potrebne količine zraka. Dejansko kritično stanje farme se je pokazalo šele ob rekonstrukciji, kar kaže na to, da so obnove nujno potrebni tudi ostali objekti.

K temu kaže dodati, da so morali obnovitvena dela opraviti v

času enega turnusa. Da so to uspeli gre zahvala izvajalcem, ki so se dosledno držali dogovorov. Sodelovali so: Konrad Hentak, ki je opravil kleparska dela na ostrežju in vgradil izolacijo, ker smo se odločili za novoterm, z aluminijско prevleko. Zanj smo se odločili zato, ker je bil občutno najcenejši ponudnik. Ventilatorje je vgradilo IMP Maribor, elektroinštalacije pa delno IMP TOZD Elektrokovinar Ptuj, delno zasebni obrtnik. Pri obnovi pa je veliko sodeloval naš Transservis, ki je opravil večino nepredvidenih del, predvsem zidarska, kleparska, krovna, strgarska in druga dela. Kreпка pa so k temu pripomogli delavci farme sami s svojim delom.

»Pri tem je potrebno poudariti,« meni Cimerman, »da so bila vsa dela pri obnovi dokončana v predvidenem roku, da plan potrebnih sredstev ni bil presežen in še zlasti, da je kvaliteta opravljenega dela zadovoljiva.«

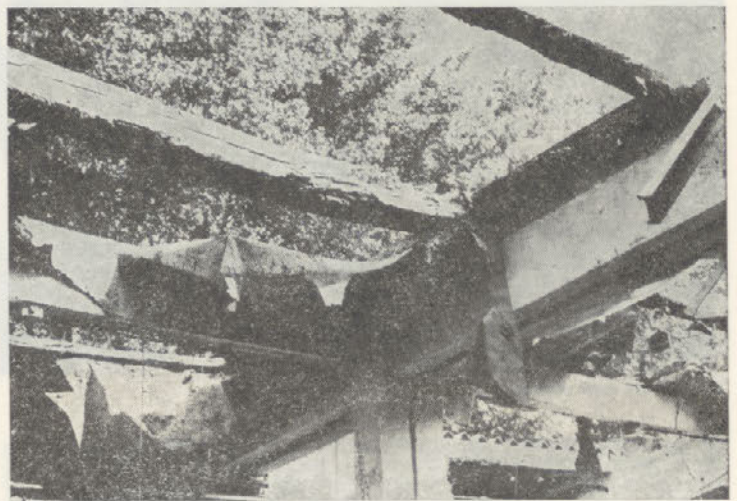
V času razgovora, bilo je to v začetku avgusta, ko je bila najhujša vročina so bili vseljeni piščanci stari 3 tedne, zato se o prednostih rekonstruiranih objektov ni dalo kaj dosti reči. Opazno je bilo boljše ventiliranje, kar je bilo v vročih dneh pomembno. Večji prihranek pa pričakujejo v hladnih dneh z manjšo porabo goriva za ogrevanje, najbrž bo v toplejših objektih tudi konverzija še nižja. Velika prednost je še sanitarnega značaja, saj bo te objekte možno temeljiteje očistiti in razkužiti kot ostale. V obnovljenih objektih je zaradi navedenih prednosti tudi povečana gostota.

Zelo pomembno je še to, pravijo na farmi, da se delavke v obnovljenih objektih bolje počutijo, imajo pa tudi precej manj utrudljivega dela pri manjši plinskih kokelji, ker jih je potrebnih manj kot v neizoliranih objektih. Vsi delavci farme Breg zato pričakujejo, da bodo tudi z rezultati opravičili rekonstrukcijo in se bodo našla sredstva za nadaljno obnove še ostalih objektov.

Med obiskom na farmi je tam delalo tudi večje število prostovoljnih praktikantov. Večina jih je bilo iz srednješolskega centra v Ptuj vseh letnikov in usmeritev, nekaj pa tudi takih, ki so končali osemletko. Vodja farme pravi, da jih je v dveh mesecih delalo 36, posamezniki pa so povprečno delali po mesec dni. Rabili so jih za nadomeščanje delavcev, ki so bili na dopustu in za spravilo velikih količin slame za steljo. Pravi, da so letos v Vojvodini odkupili okrog 250 ton slame. Tega spravila pa delavci farme ob rednem proizvodnem delu ne bi zmogli.

Na farmi pravijo, da so praktikanti pridno delali, zato so jim bili v veliko pomoč. Kadar niso imeli dovolj drugega dela so urejali okolico objektov, za kar med rekonstrukcijo ni bilo časa. Z delom pa so bili zadovoljni tudi praktikanti, saj so prišli v glavnem isti kot lani.

L. C.

Ostrežje objekta pred rekonstrukcijo in naseljeni rekonstruirani objekt

Na delovni praksi

Tako kot vsako leto so tudi letos na TOZD-u Perutninske farme razpisali delovna mesta za prostovoljno počitniško prakso. Na farmi Breg se je praksa odvijala v dveh izmenah. Prva od 1. do 31. 7., druga pa od 1. do 31. 8. Dela je bilo zmeraj veliko, včasih pa smo naš delovni dan podaljšali še za kakšno uro ali dve. Med prakso smo se naučili in videli mnogo novih stvari, ki jih na farmi ne manjka in jih bomo morda kdaj še pridno uporabili. Med praktikanti se je razvilo prijateljstvo, ki se je širilo tudi med delavce in vodstvo farme,

ki nam je nudilo pomoč, katera nam je bila velikokrat potrebna.

V času delovne prakse smo pospravili v stelnike veliko vagonov slame, urejali smo okolico vzrejnih objektov, za kar delavci farme prej niso imeli časa zaradi rekonstrukcije. Pokosili smo travo, tako da je videz farme, ki je skrita med topoli, postal lepši. Sicer pa so dnevi praktičnega dela hitro minevali.

Upamo lahko, da nas bodo tudi naslednje leto sprejeli v svojo sredino za mesec ali dva.

Davorin Hameršak

A FORIZMI

— Naši gospodarstveniki najprej postavijo diagnozo, potem pa se lotijo pregleda bolnika.

— Čim slabši časi, tem boljši politični govori.

— Narod je osebno odgovoren za napake svojih voditeljev.

— Dol pomagajo vsi svetniki, gor pa samo hudič.

— V sili poiščite namesto izhoda pravi vhod.

— Teoretično smo na konju, praktično pa nas jahajo.

— Rad imam minljive reči, minulo delo na primer.

(Nadaljevanje s 3. strani)

niso bili v hangarju ali ob njem niso slišali govornikov in kulturnega programa.

Neustrezna postavitev ozvočenja pa je bila tudi edina negativna pripomba na tem, resnično uspelem, dnevu perutninarjev. Celo vreme se je izkazalo, kot da je bilo naročeno. Tudi gostinci Haloškega bisera so se temeljito pripravili in poskrbeli, da je več tisoč perutninarjev gostov in potrošnikov bilo kar se da sproti in prijazno postreženih.

Ob tem se nikakor ne smemo pozabiti zahvaliti za prispevek letalcev, ki so nam pripravili prostor in hangar za naše dobro počutje. Še zlasti pa za zanimiv in pester letalski nastop, ki so nam ga pripravili. Verjamemo lahko, da bodo tako ustrezljivi tudi v prihodnje, saj je večina obiskovalcev mnenja, da so se v Moškancih bolje počutili kot v Ptuj. Najbrž jim kaže verjeti, da se še nikoli ni zbralo na dnevu perutninarjev toliko perutnincev in kooperantov kot letos. Manj je bilo — po mnenju mnogih — le tistih, ki jim je prireditev malo mar in pridejo le plesat ali celo povzročat nevšečnosti redarjem.

Pozabimo na spodrsrljaje z ozvočenjem in najbrž bomo enotni v oceni, da je bila to najuspešnejša prireditev našega kolektiva, kakršnih si želimo še v prihodnje.

Nasvidenje torej na 15. mitingu PP!

Uredništvo

»Hiter in kvaliteten servis v proizvodnji je naloga številka ena. Morebiti se ne zavedamo dovolj, kako velik je ta mali piščanček«.

Znanje - delo - odgovornost

Podjetje, obrtnik ali inovator se vprašaš, ko se srečaš z Alojzom Šuntnerjem, ključavničarskim mojstrom z Zg. Polskave.

Podjetje obstaja od leta 1903, jaz pa sem postal obrtnik 1951. leta, ko se je ponesrečil oče. Bil sem takrat menda najmlajši obrtnik. Moral sem celo zaprositi za potrdilo, da sem delal v delavnici med služenjem vojaškega roka. Za pridobitev obrtnega dovoljenja je bilo potrebno 5 let delovnega staža v stroki. Delavnico smo širili in trenutno je tu pet zaposlenih.

Inovator? Da, iskanje nekaj novega, izboljševanje obstoječega, lajšanje dela tistim, ki uporabljajo pri nas izdelano opremo, to je cilj naše delavnice — to je smisel mojega dela in življenja. Sicer pa sem to najbrž podedoval po očetu — mornarju, ki je vedno trdil, da nič ni tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše.

Veliko ste in še delate za Perutnino, predvsem krmilno opremo za kooperacijske vzrejne objekte. Kdaj ste začeli sodelovati z našo firmo?

V začetku smo izdelovali svedre in aparate za potrebe raziskav zemlje. V letu 1967 mi je takratni direktor mešalnice ing. Vraber v prijetni lovski družbi omenil, naj začnem razmišljati o izdelavi koritnega napajalnika za perutnino, ki ga je bilo takrat treba uvažati. Ker sem vedno navdušen za novitete, sem začel resno razmišljati o predlogu. Napajalnik

smo z nekaj težavami uspeli izdelati. Leta 1968 smo kooperantom ptujske Perutnine ponudili prve primerke v celoti doma izdelanih napajalnikov.

Dobro se spomnim, da me je takrat Vida Tomažič, vodja investicij, opozorila: »Šuntner, pri našem podjetju boste uspeli le, če boste vestno in kvalitetno izdelovali svoje izdelke. Najvažnejši pa so rezervni deli in dosledni servis«.

To opozorilo sem upošteval in že dve leti kasneje sem dobil naročilo, da moram na vsak način izdelati krmilni trak, za kar so mi obljubili in tudi nudili vso podporo.

Z nemalo težavami smo osvojili tudi izdelavo domačih krmilnih trakov. Prvotno smo uvažali le še plastične dele, kasneje pa smo začeli tudi to sami izdelovati.

Kako ste obvladovali tako obsežno proizvodnjo z obstoječim kadrom in v takratnih delovnih prostorih?

Saj v tem je bila težava. Takrat nismo uspeli prevzeti serijske proizvodnje, zato sem leta 1974 Perutnini predlagal, naj bi osnovala posebni obrat za izdelovanje opreme za vse številnejše kooperante, pa tudi za prodajo drugim rejcem

perutnine, celo za izvoz. Še danes mislim, da je škoda, ker takrat za to ni bilo posluha. Res je, da takrat ni bilo težko uvažati pa vendar. Bil sem pripravljen, priti celo na Ptuj delat, toda...

Naslednje leto smo odstopili naš program tovarni Opreme Ludbreg. Hoteli so nas nagraditi, kar smo odklonili. Zahtevali smo le, da izdelujejo novi jugoslovanski krmilni trak solidno in s čutom odgovornosti.

Mi smo nadaljevali s snovanjem novih proizvodov, s katerimi smo dopolnjevali opremo vzrejnih objektov, v kasnejšem času tudi posamezne dele valilniške opreme.

Če že omenjam valilniško opremo, moram poudariti, da imate v Perutnini v rokah pomembnega aduta z izgradnjo lastnega inkubatorja. Menim, da bi se po vašem vzoru morali jugoslovanski proizvajalci opreme za perutninarstvo specializirati za posamezne smeri tehnološke opreme za perutninarstvo. Kar imamo danes, ko delajo različni proizvajalci to opremo in to taki, ki ne poznajo dovolj perutninskih specifičnih potreb, je po mojem mnenju zelo narobe.

Kakšni pa so vaši sedanji programi?

Poleg perutninarske opreme izdelujemo še orodja. Izdelovanje orodij je temelj industrije. Za to zahtevno delo sem dobil izredno nadarjenega orodjarja Štefana Rudolfa. Precej izvažamo. Delamo izključno prek Emone iz Ljubljane, izjema je le Perutnina Ptuj.

Začeli smo delati za Kitajsko, od koder dobivamo lepa naročila. Trenutno kontrolirajo pri nas izdelane špirale za nove krmilne trakove pri firmi Big Deutschman v Bremenu v Zahodni Nemčiji. Če bodo vzorci uspešno prestali teste, bomo začeli delati tudi za Nemčijo.

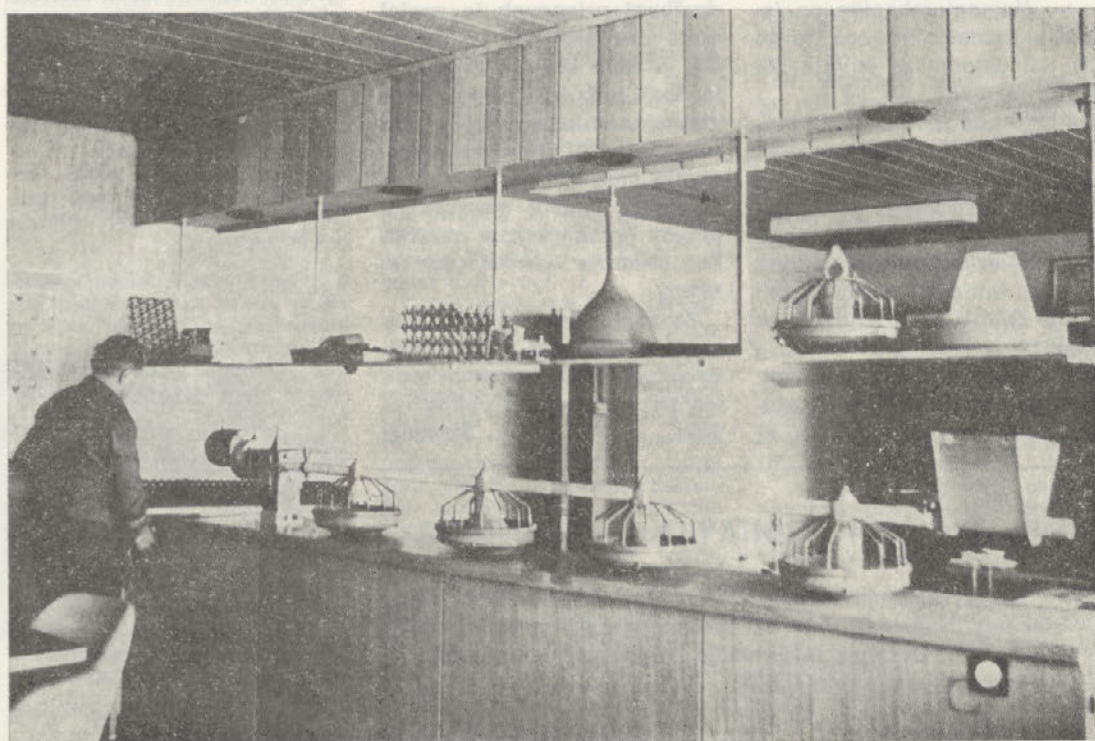
Veste, pri nas v Jugoslaviji delamo veliko napako, da začnemo razmišljati takrat, ko zaškrliplje. V zunanem svetu razmišljajo že takrat, ko jim gre dobro. Že davno prej bi se morala Jugoslavija tesneje proizvodno in ekonomsko povezati s tujino, pa bi bilo manj težav.

Rekli ste, da je v vašem poslovanju Perutnina izjema. Zakaj?

Res je, Perutnina Ptuj mi je pomagala takrat, ko mi je bilo

(Nadaljevanje na 6. strani)

»Perutninar« Alojz Šuntner ob svoji mini razstavi proizvodov za opremljanje vzrejnih objektov. Na spodnjem delu slike je predstavljen miniaturni spiralni krmilni trak

(Nadaljevanje na 5. strani)

to najbolj potrebno. Zavedam se, da je v Perutnini težko prodreti, ker so strokovnjaki zelo kritični in ostri pri vsakem izdelku. To pa ima tudi svetlo plat. V Perutnini dogovori vedno držijo in to najbolj cenim, zato tudi vseskozi korektno sodelujemo. Smatram, da je to firma, ki je lahko v Jugoslaviji za zgled.

Čutim, da sem postal pravi »perutninar«, kljub temu, da ne vzgajam piščancev, vidim jih pa ob vsakem krmilniku in napajalniku.

Prav zato nenehno spremljam svetovne dosežke v perutninarski opremljenosti in plod tega je novi krmilni trak, ki dela na principu špirale.

Svetovno moderno perutninarstvo pozna le tak sistem krmiljenja. O takem načinu sem razmišljal že osem let, vendar je bil problem dobiti kvalitetne špirale. Okrog pet let smo rabili za razvijanje lastnega sistema od špirale do krmilnikov in avtomatike.

In kakšne so prednosti novega traku?

— Krmi hitro in enakomerno.

— Vsi krmilniki v hlevu dobijo krmilo istočasno. Naprava jo tudi dozira (tehta), kar bo verjetno vplivalo na zmanjšanje konverzije.

— Celotni trak se dviga istočasno glede na starost piščancev. Pri starem sistemu je treba vsaki krmilnik posebej nastavljati.

— Pri praznjenju objekta se oprema ne demontira marveč se celotni sistem dvigne pod strop, kar olajša delo.

— Najpomembnejše pa je, da je naprava trpežna. In to je, saj dajemo za špirale 10-letno jamstvo.

Moram pa reči, da je za proizvajalca opreme naloga številka ena — servis. Ko sistem osvojiš, ni problem nekaj narediti, problem je nenehno skrbeti, da naprava brezhibno deluje. Morebiti se ne zavedamo dovolj, kako velik je ta mali piščanček.

Da se tovariš Šuntner tega zlatega pravila drži, vedo boljše naši kooperanti. Tisti, ki

imajo daleč do telefona, ga radi pohvalijo, da na klic zaradi okvare prihiti prej popravljat, predno se sami vrnejo domov. Le s svojo pedantnostjo je osvojil Perutnino in kooperante.

Še vprašanje, kaj misli o naših gospodarskih težavah.

ZNANJE — DELO — ODGOVORNOST! Samo to nas lahko reši. Brez znanja ni napredka. Delo brez odgovornosti rodi slabe sadove. Smo v situaciji, ko se moramo vključevati v mednarodno delo in menjavo. Na tujih tržiščih pa se srečujemo z delom in znanjem, ki ga pri nas radi zanemarjamo. Dokler delo ne bo stimulirano, ne bo bolje.

Da bi pridobil nove ideje se rad udeležuje vseh pomembnih sejmov, kjer razstavljajo perutninarsko opremo, vendar pravi, da so razstavljalci postali zelo previdni, da se ne bi odnesla kaka novost.

No, Šuntnerjevo ostro oko in znanje najdeti tudi marsikaj skritega, zato je tudi oprema naših vzrejnih objektov vedno kvalitetnejša.

In tu je odgovor na uvodno vprašanje: »Podjetje, obrtnik ali inovator«. Pogled na velike stroje in zahtevna oprema ponuja misel, da si se znašel v pomembnem podjetju. Ko greš skozi delovne prostore vidiš vsak kos orodja ali materiala na svojem mestu, se ti zdi, da imaš opravka z inovatorjem, ki pač rad eksperimentira. V resnici pa je zasebni obrtnik, takšen, kakršnih si lahko želimo.

Za svoje prizadevno delo in družbeni prispevek je prejel vrsto priznanj, tudi na domačih in tujih sejmih. Prejel pa je tudi red dela s srebrnim vencem, na katerega je zlasti ponosen. Ob otvoritvi repocentra smo mu tudi v našem kolektivu izrazili zahvalo za njegov prispevek v razvoju Perutnine s pisnim priznanjem.

Za vsako priznanje je hvalen vendar mu pomeni največje priznanje uspeh in tega mu vsi perutninarji obilno želimo.

Urednik

Upokojila se je Angela Gradišnik

Dne 17. 5. 1985 smo se poslovili od naše sodelavke Angele Gradišnik, kurirke in čistilke.

Angela je na Perutnini začela delati že 1953. leta kot sezonska delavka in tako delala do leta 1960. Dne 1. 9. 1966 pa se je redno zaposlila v TOZD Perutninske farne na farmi Sela kot delilka malice in čistilka upravnih prostorov. Ko se je pozneje uvedlo delovno mesto kurirke-čistilke je bila Angela premeščena na dela in opravila kurirke-čistilke in to delo opravljala do upokojitve.

Čeprav na videz lahko delo kurirke, je kljub temu zelo naporno saj je morala na pot s ko-

lesom ob vsakem vremenu, tako v poletni vročini, kot v ostrem mrazu in snegu pozimi. Tudi njen delovni čas se vleče skozi celi dan, saj je pričela z delom ob 9. uri in delala do 17. ure. Kljub vsemu je svoje delo vestno in marljivo opravljala.

Bila je velika ljubiteljica cvetja, kar je dokazovala z vzgajanjem in negovanjem rož, katere še vedno krasijo naše delovne prostore.

Za njen trud in prizadevanja se ji zahvaljujemo in ji želimo še veliko srečnih trenutkov in ponovnih srečanj v kolektivu.

Sodelavci

Milanu Hlišu v spomin

V četrtek, 1. avgusta je v zgodnjih jutranjih urah žalostno odjeknila neizmerno kruta vest, da je nepričakovano umrl naš sodelavec Milan Hliš, roj. 13. 8. 1950 v Gorci pri Podlehniku, delavec v nečistem delu TOZD Mesna industrija. Sprva kar nismo mogli doumeti, da je to mogoče, saj je še dan poprej, kot vsak delovni dan, bil med nami zdrav, vesel poln optimizma v prihodnost.

Pri nas, v naši delovni organizaciji se je sprva zaposlil na mešalnici, kjer je prebil svoji prvi dve perutninski leti, k nam v naš TOZD je prišel leta 1977, kjer je opravljal delo vešalca pe-

rutnine vse do svoje nepričakovane mnogo prerane smrti.

Svojo delo je opravljal vestno in požrtvovalno, s svojimi sodelavci je bil dober tovariš, trdno in povsod je bil pripravljen vsakemu pomagati in vesel je bil če mu je to uspelo.

Zapustil je svojo družino s tremi nepreskrbljenimi otroki v starosti štirih do devet let, njegovo delo pa je ostalo nedokončano.

Od njega smo se poslednjič poslovili v težki haloški zemlji na pokopališču Gorca pri Podlehniku.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Sodelavci

DŠI—KOKA — PODRAVKA — PERUTNINA

Podravka, organizatorica letošnjih delavskih športnih iger nas je obvestila, da bo tekmovanje v Koprivnici 28. septembra. Detaljne informacije dobite pri poverjenikih za šport v posameznih TOZD.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame

ANE FIŠINGER,

se sodelavcem in sindikalni organizaciji TOZD Mesna industrija iskreno zahvaljujem za darovano cvetje in denarno pomoč.

Hčerka Marija Debeljak

ZAHVALA

Ob hudo boleči izgubi moje drage mame

MARICE ROGINA,

se iskreno zahvaljujem sodelavcem za cvetje in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Branko Rogina

Zaupanje - najvišje priznanje ob 30-letnici

Letalska zveza Jugoslavije je zaupala organizacijo zaključne slovesnosti 28. aerorallya z velikim letalskim mitingom Aeroklubu Ptuj. Tega uspešnega kluba Ptujčanom najbrž ni potrebno posebej predstavljati saj je eden večjih pri nas po številu članstva in opremljenosti, zlasti po aktivnosti ptujskih letalcev. Mimogrede le to, da je bil ustanovljen pred 30. leti in povezuje danes 38 motornih in 58 jadralnih pilotov, skače pa 21 padalcev. Cela eskadrilija po številu ljudi in po letalskem parku; ima 8 motornih in 7 jadralnih letil.

Sicer pa smo o dosežkih ptujskih letalcev lahko veliko slišali po radiu in prebrali v Tedniku in Večer. Poročali so o najvišjih uvrstitvah na zveznem tekmovanju v Banja Luki, kjer je bil Vinko Pišek v generalni uvrstitvi prvi; o republiškem prvenstvu, kjer so se potegovali za pravico sodelovanja na aerorallyu, o šoli motornega letenja za potrebe rezervnih oficirjev letalstva, ki je bilo zaupano prav Aeroklubu Ptuj. Tudi o padalskih in jadralniških uspehih. Sicer pa so ptujski letalci vedno uvrščeni proti vrhu stolpcev letalskih športnih dosežkov v letalskih revijah. Tudi na tej manifestaciji bodo letalce ZLOS zastopali štiri piloti iz Ptuja.

Ni torej čudno, da je Letalska zveza Jugoslavije zaupala organizacijo letošnje najpomembnejše letalske manifestacije ob 40-letnici osvoboditve prav temu klubu, še zlasti, ker letos praznuje 30 let razvoja in uspešnega dela.

Ta preizkušnja vsestranske usposobljenosti jugoslovanskih motornih športnih pilotov se bo začela 31. avgusta v Kumanovu. Maršruta bo letalce vodila pre-

ko Prištine, Nikšića, Kruševca, Novega Sada, Tuzle in Varaždina do Ptuja, kjer bo na letališču v Moškanjcih 7. septembra zaključek rallya. Popoldne ob štirih bo generalni program za veliki letalski miting, ki bo naslednji dan.

V nedeljo, 8. septembra, bo ob 14. uri osrednja proslava ob zaključku 28. aerorallya na letališču Aerokluba Ptuj v Moškanjcih, pod pokroviteljstvom Skupščine občine Ptuj s sledečim sporedom:

- Daskok padalcev z zastavami
- Pozdravni govor predsednika organizacijskega odbora Alojza Gojčiča
- Slavnostni govor delegata predsedstva SFR Jugoslavije, Franca Šetince
- Razglasitev rezultatov 28. JAR, podelitev pokala maršala Tita in drugih priznanj udeležencem JAR,
- Spust zastave ob himni in zaključek 28. jugoslovanskega aerorallya
- Letalski in kulturno zabavni program.

V civilnem delu programa bodo sodelovali padalci, motorni in jadralni piloti, akrobati, poslovna aviacija, balonarji, motorni zmaji in ultra lahka letala.

Izredno zanimiv bo tudi drugi del, v katerem sodeluje vojno letalstvo z akrobatsko skupino, sodelovali bodo še z jastrebi, G-3, orli, MIG-21, gazelami in MI-8 za padalce.

Da boste sleherni trenutek seznanjeni, kaj se na letališču dogaja, bo poskrbel naš znani komentator Tomaž Terček.

Za brežibno organizacijo bo poskrbel organizacijski odbor, ki je pod predsedstvom Alojza Gojčiča, že ves čas priprav zelo aktiven in dosledno izvršuje svoje naloge.

Priznani ansambel Zrelo klasje,

Jaka Šraufciger, ptujski letalci in gostinci pa bodo poskrbeli za vaše dobro počutje in razvedrilo. Z Moškanjc boste odhajali polni dobre volje in z mnogimi novimi poznanstvi.

V nedeljo 8. septembra bo z avtobusne postaje Ptuj od 12. ure naprej vozil do letališča posebni avtobus, s katerim se boste kasneje lahko tudi vračali.

Veliki letalski miting so finančno podprli Skupščina občine Ptuj, ki je pokroviteljica prireditve, deset sponzorov in mnoge organizacije združenega dela iz Slovenije in izven nje.

Veliko so pripomogli še predstavniki vojnega letalstva JLA, ki nudijo klubu močno podporo pri organizaciji rallya.

Na svidenje na mitingu

Varnost otrok v cestnem prometu

Blíža se 1. september, ko se bodo ponovno odprla šolska vrata.

Čas brezskrbnega življenja se bo spremenil v redno delo za učence v osnovnih in srednjih šolah.

S pričetkom pouka se bo povečalo število potnikov v javnih prevoznih sredstvih. Na ulicah in cestah bomo srečevali večje število pešcev, mnogi izmed njih se bodo peljali v šolo in domov s kolesi.

Vzporedno s tem se bo povečala nevarnost prometnih nesreč, saj vemo, da so otroci v prvih šolskih dneh še vedno počitniško razpoloženi, nepazljivi, nerovni, kar vse ima za posledico nepazljivo obnašanje v cestnem prometu.

Za cca 1000 otrok se bo v prvih septembrskih dneh pričela nova preizkušnja v življenju, saj bodo šli prvič v osnovno šolo.

Otroke male šole bodo spremljali na poti v šolo in domov starši, v krajih kjer je manjši promet jih bomo srečevali prihajati tudi same.

Otroci male šole in prvih razredov so o prometu malo poučeni in nimajo dovolj izkušenj za varno vključevanje v promet. Zato morajo starši izbrati najbolj varno pot po kateri bo otrok hodil v šolo in domov. Še pred pričetkom pouka naj starši z otrokom večkrat prehodijo izbrano pot, ki naj bo tudi varna. Med potjo naj otroke seznanijo s posameznimi prometnimi znaki, opozorijo jih naj na nevarnosti, ki pretijo otroku. Predvsem moramo otroka naučiti pravilno prečkati vozišče. Nikoli ne bo obveč, da z otrokom praktično opravimo pravilno prečkanje vozišča, ki se glasi: USTAVI SE NA ROBU PLOČNIKA ALI VOZIŠČA,

POGLEJ LEVO, NATO DESNO, ČE JE CESTA PROSTA, JO HITRO IN PO NAJKRAJŠI POTI PREČKAJ!

Cesto prečkaj na prehodu za pešce, kolikor teh ni, se odloči za prečkanje šele takrat, ko je prehod za pešce oddaljen več kot 100 m.

Otrok naj izven naselja obvezno uporablja za hojo levo stran cestišča v smeri hoje, v primeru, da je leva zasedena, naj uporablja za hojo desno stran cestišča.

Učenci prvih razredov in male šole naj obvezno nosijo rumeno rutico okrog vratu pri prihodu in odhodu v šole in iz nje.

Učenci iz drugega razreda osnovne šole prihajajo v šolo s kolesi, ki pogostokrat niso brezhibna.

Pri pregledu koles ugotovljamo, da je največ pomanjkljivosti pri lučeh. Nekateri učenci prihajajo v šolo s kolesi, ki so brez zavor.

Starše prosimo naj svojim otrokom pregledajo občasno tehnično izpravnost koles in po potrebi kolesa usposobijo za varno vožnjo.

Vozniki!

— Povečajte pozornost in se navadite predvideti nevarnost vnaprej.

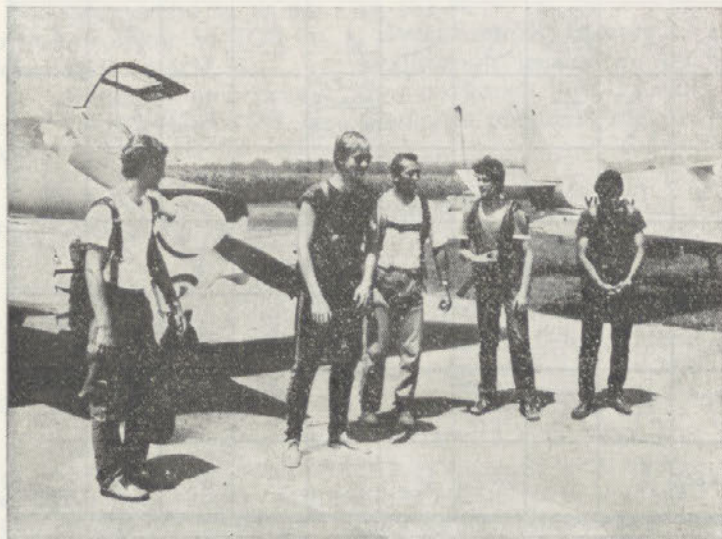
— Posebno posvečajte pozornost na otroke z rumeno rutico, ki so še nepoučeni za zanesljivo vključevanje v promet.

— Strogo upoštevajte cestno-prometne predpise pri vstopu in izstopu otrok iz avtobusov, ki so označeni z oznako PREVOZ OTROK.

VOZNIKI, NE DOVOLITE, DA BI UGASNILO KOMAJ ZAČETO ŽIVLJENJE POD KOLESI VAŠEGA AVTOMOBILA.

Skupščina občine Ptuj Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Mladi motorni piloti med pripravo na start

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov Mesokombinata Perutnina Ptuj, izdaja delavski svet OZD. Glasilo ureja uredniški odbor: Mirko Bauman, Lojze Cajnkó, predsednik), Irena Javornik, Ida Kozel, Anton Medved, namestnik predsednika, Vida Nahberger, Jože Reisman, Marija Slovnik, Dušan Sprah, Jovo Tarbuk. Glavni urednik Lojze Cajnkó, odgovorni urednik Jovo Tarbuk. Naklada 2150 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potrčeva 8, Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno temeljnega prometnega davka, na podlagi mnenja Sekretariata za Informacije pri IS SR Slovenije, štev. 421-1/72, z dne 5. 12. 1977. Tiska TOZD Ptujeka tiskarna. Ptuj.